

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: יאנה	שם פרטי: (ארגני) אוראני
----------------	-------------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: יאנה		בלועזית Jana
שם פרטי איתו נולדתי: אוראני	בלועזית Oranai	שנת לידה: 30/11/1929 מין: זכר
עיר לידה: בנגרדאן	בלועזית Bangrdan	ארץ לידה: טוניסיה
שם פרטי ושם משפחה של האב:	שם פרטי ושם נעורים של האם:	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: בנגרדאן	בלועזית Bangrdan	ארץ המגורים: טוניסיה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ) בנגרדאן		
במידה והיית בגטו, ציין את שמו	בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו	בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:		תאריך השחרור:
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור ג'רבה
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממת' עד מת'		שנת עליה: 1957
		במידה ועלית באנייה, ציין את שמה: אוניית "מדיטרנה"

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

נא לכתוב בגוף ראשון

אבי היה רב. היו לי שלוש אחיות ואח אחד. אני יליד ג'רבה. בילדותי למדתי בחדר בתלמוד תורה. כאשר הייתי בן 12 נכנסו הגרמנים לטוניס.

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

כשהגרמנים הגיעו לטוניס הם נכנסו לבתי היהודים וגם לביתנו. הם תלשו מעל אמי את הכסף והזהב. בהיותי בן 12 תפשו אותי חיילים גרמנים כאשר הסתובבתי ברחוב, הכו אותי מכות נמרצות ועם כת הרובה פגעו בעיני השמאלית. מאז אינני רואה בעין זו. אפיזודה אחרת שאני זוכר מתקופת המלחמה – ישבנו בחדר עם הרב ולפתע נכנסו חיילים גרמנים ותלשו לרב את הזקן והסירו מאתנו את הכיפות.

בזמן המלחמה ברחנו מבית לבית וממקום למקום. בין היתר ברחנו מבנגרדאן לג'רבה מתוך אמונה שלשם הגרמנים לא יפלו כל כך מהר. אך למעשה, דווקא לשם הם הגיעו מהר יותר ושם הם מיררו את חיינו. היה מחסור חמור במזון עד כי לא פעם קטפנו עשבים, רחצנו ואכלנו כדי להשיב את רעבוננו. מצבנו היה בכי רע עד כי קשה לתאר

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

עם סיום המלחמה הייתי נער כבן 13. המשכתי ללמוד בישיבה עד גיל 18 ואז הלכתי ללמוד חייטות. מאוחר יותר עסקתי בהוראה.

נא ספרי/ על חייך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

כשהגענו לארץ בשנת 1957 התיישבנו במושב פורת. אבי היה רב הישוב במשך כ 15 שנה. אני עסקתי לפרנסתי בעבודה בתנובה, אבל בעיקר עסקתי בכתיבת ספרים כפי שהיה לפני עלייתנו. עוד בהיותי בג'רבה נשאתי את אשתי הנוכחית ויחד עלינו ארצה.

ראיון: שושנה סופר, נתניה,

יולי 2013